

Til menighederne i Læborg og Vejen Sogne

*Der kommer igen en dag, hvor vi kan være sammen og holde om.
Lad ikke frygten tage over. Vær der for dit medmenneske.*

Verden er i pandemiens vold. Vores land er lammet. Hverdagen er sat ud af kraft. Nu kan vi kun vente og holde fast i håbet.

Mange af os frygter for, at vores nærmeste eller vi selv bliver syge. Eller for at miste vores arbejde, eller for at samfundet bryder sammen.

Men vi må ikke overgive os til frygten. Vi må have tillid til, at Gud har skabt vores verden god, og at det ender godt. Tro er trods. Tro er at ville se alt det gode, selvom det lige nu er svært at få øje på.

Vi bliver vrede, når vi synes, at andre opfører sig uansvarligt og blæser på fællesskabet. Men selvom vi sidder hver for sig og står langt fra hinanden i supermarkedet, skal vi sammen igennem det, vi lige nu oplever. Hold fast i, at dit medmenneske er en gave, Gud har givet dig, og som du har ansvar for.

Selvom det føles sådan lige nu, er vi ikke alene. Der kommer en dag, hvor vi igen kan give hånd og holde om hinanden. Indtil da skal vi holde ud og stole på, at døden, ensomheden og mørket ikke får det sidste ord. Livet og kærligheden er stærkest. Det er Guds løfte til os. Lad os sammen finde vejen ud af den krise, vi står i og komme videre, styrkede og med nye indsigter ind i en fælles fremtid.

Vores kirker, der har ligget der gennem århundredere, er lukkede nu. Håbets hus må ikke blive et sted, hvor vi henter smitte. Men vi er stadigvæk til stede som folkekirke. Vores præster kan stadig nås.

Vi håber og beder for, at vi som folk må styrkes i disse svære tider, der kræver store ofre af mange. Må Gud give os styrken til at komme det igennem. Må vi i Hans søns ord og gerning finde tilskyndelsen til at gå vores nødlidende næste i møde og have øje for den nabo, der sidder ensom og bange for sig selv. Og må Hans gode Ånd skænke os modet til at holde ud og håbet til at stå det igennem.

De danske biskopper

